

§ 5. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie w 2 egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy przesyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je w ciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 6. Postanowienia § 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu zarządzanego niniejszym rozporządzeniem.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

421.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 czerwca 1923 r.

w sprawie ujednostajnienia i podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ustawy z 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) i art. 1 i 3 ustawy z 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) o uregulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Województwa Śląskiego rozciąga się moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100

poz. 717) ze zmianami wprowadzonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 1054) oraz niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Podatek od zużycia oleju mineralnego przewidziany w § 2 austriackiej ustawy z dnia 26 maja 1882 r. (aust. Dz. U. P. № 55) podwyższony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 1054) zmienia się w następujący sposób:

- a) oleje mineralne o gęstości do 750° Areometra przy +12° R (+15° C) od 100 kg. 70.000 mk.
- b) oleje mineralne o gęstości ponad 750° do 865° Areometra przy +12° R (+15° C) od 100 kg. 35.000 mk.
- c) oleje mineralne o gęstości ponad 865° do 885° Areometra przy +12° R (+15° C) od 100 kg. 3.000 mk.
- d) oleje mineralne o gęstości ponad 885° Areometra przy +12° R (+15° C), tudzież ropał i waselina od 100 kg. 15.000 mk.
- e) parafina i świece od 100 kg. 20.000 mk.
- f) asfalt miękki i twardy, koks i gudron (maź) od 100 kg. 3.000 mk.

§ 3. Minister Skarbu uprawniony jest: 1) do odraczania płatności podatku od zużycia olejów mineralnych wymienionych w § 1 na przeciąg 3-ch miesięcy za należytem zabezpieczeniem, 2) do obniżenia podatku od zużycia olejów mineralnych wymienionych w § 1 lit. a), b), c) przeznaczonych do poruszania motorów w przemyśle i rolnictwie, do oczyszczenia szybów naftowych, do nawęglania gazu świetlnego, na potrzeby wojska, władz i przedsiębiorstw państwowych, wreszcie jako środek opałowy, rozczyniający lub wyciągowy w przemyśle na warunkach określonych w rozporządzeniu wykonawczem, 3) do zwalniania wszelkich olejów mineralnych przeznaczonych na wywóz za granicę Rzeczypospolitej lub w całości lub w części od podatku od zużycia przewidzianego w § 1.

§ 4. Zapasy oleju mineralnego wymienionego w § 1 pod lit. a) i b) znajdujące się poza rafinerjami nafty w ilości ponad 100 kg. podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu w ciągu pięciu dni wedle stanu z dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Oleje mineralne wymienione w § 1 przywożone z zagranicy lub z obszaru wolnego miasta Gdańska na obszar Rzeczypospolitej podlegają podatkowi od zużycia w wysokości wymienionej w § 1.

§ 6. Niezgłoszenie posiadanego zapasu olejów mineralnych, wymienionych w § 1 lit. a) i b) w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 4 celem dodatkowego opodatkowania, jakoteż użycie zwolnionych od podatku (§ 2) olejów mineralnych na niedozwolone cele podlega ukaraniu: a) na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego i cieszyńskiej części Województwa Śląskiego na równi z wywozem oleju

mineralnego z rafinerji nafty bez przepisanej oznajmienia i zapłaty przypadającego podatku, b) na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego, i ziemi wileńskiej wedle art. 1254 ros. zbioru ustaw o akcyzach (tom V zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912, c) na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego, tudzież górnośląskiej części Województwa Śląskiego przy zastosowaniu §§ 459—469 niem. ustawy z dnia 1 lutego 1877 (str. 253 dz. Rz. niem.) grzywną w wysokości 4-ro do 8-io krotnej, należnej Skarbowi Państwa akcyzy od przedmiotu przekroczenia.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

422.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 26 maja 1923 r.

w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dn. 1 sierpnia 1919 r. oraz uchwały Rady Ministrów z dn. 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 15. I. Od wszelkich przesyłek towarowych, z wyjątkami przytoczonymi poniżej, przywożonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej, lub też wywożonych z tego obszaru, pobiera się przy ostatecznej odprawie opłatę manipulacyjną w następującej wysokości:

- od towarów przywożonych podlegających opłacie celnej — 5% od cła łącznie z przypadającą dopłatą do cła (agiem), najmniej jednak 1000 mk. od każdej przesyłki;
- od towarów przywożonych wolnych od cła — 1 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 1000 mk. od każdej przesyłki;
- od towarów wywożonych — 0,5 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 1000 mk. od każdej przesyłki.

U w a g a. Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę po uskutecznieniu odprawy celnej przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną według norm przywozowych oraz za manipulację wywozową według norm ustalonych dla towarów wywozowych.

Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę bez uskutecznienia odprawy przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną tylko według normy wywozowej.

Przesyłki omyłkowo przywiezione z zagranicy lub wywiezione zagranicę z winy kolei uwalnia się od opłat manipulacyjnych.

d) od towarów odprawionych na zasadzie artykułu 12 niniejszego rozporządzenia pobiera się opłatę manipulacyjną tylko przy wywozie w wysokości 0,5 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 1000 mk. od każdej przesyłki.

II. Następujące towary są wolne przy przywozie i wywozie od opłaty manipulacyjnej:

- węgiel kamienny, brunatny, torfowy i drzewny, cegiełki węglowe (brykiety), koks i torf;
- wszelkiego rodzaju żywe ptactwo i zwierzęta niepodlegające według taryfy opłacie celnej, oraz przywożone z połowu na łodziach rybackich ryby świeże;
- towary odprawione bez cła w myśl art. 10 oraz punktów 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- towary wolne w przywozie od cła a przeznaczone dla instytucji i osób wymienionych w punkcie 4 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- towary przewożone w ruchu granicznym;
- przedmioty przewożone na zasadzie umów o reewakuacji, rewindykacji, repatriacji i reparacji (odszkodowaniu);
- towary wywożone do Niemiec w myśl art. 268 b. Traktatu Wersalskiego z dnia 28 czerwca 1919 r.;
- towary przewożone tranzytem.

III. Od przesyłek pocztowych podlegających opłacie celnej pobiera się opłatę manipulacyjną w wysokości 5% od sumy cła łącznie z przypadającą dopłatą do cła (agiem), najmniej jednak 1000 mk. od każdej paczki. Przesyłki pocztowe wolne od cła są wolne również od opłaty manipulacyjnej.

IV. Przesyłki zadeklarowane w sposób niepełny lub niezadeklarowane we właściwym terminie podlegają niezależnie od innych opłat manipulacyjnych dodatkowej opłacie manipulacyjnej w wysokości 10% od przypadającego cła łącznie z dopłatą do cła (agiem).

V. Niezależnie od cła i opłat manipulacyjnych pobiera się od towarów przyjętych na skład urzędowy opłatę składową.

Urzędy celne, posiadające własne składy urzędowe, pobierać będą opłaty składowe według osobnych przepisów.

Za pierwsze trzy dni nie pobiera się opłaty.

VI. Ministerstwo Skarbu ustali w jakich wypadkach i w jakiej wysokości uiszczać należy opłatę za wykonanie czynności poza godzinami urzędowymi